

[Tinning]

pille ved bistandsloven, fordi der – oven i købet kun ifølge fru Agnete Laustsen – skulle være almindelig harme og forargelse rundt omkring. Hvis socialministeren vil det, så tror jeg, vi kan komme derhenad, hvor vi skal.

Jeg vil knytte et par kommentarer til dag-institutionsområdet. Det er nødvendigt at formulere sig skarpt, når socialministeren handler som en studepranger med menneskeskæbner og siger: selvfølgelig regulerer vi fripladsgrænserne, hvis vi kan få det andet igennem om, at kommunerne ikke må yde tilskud til nedsættelse af forældrebetalingen. Socialministeren siger også, at der nok er en god grund til, at kommunerne yder de tilskud, nemlig fordi fripladsgrænserne kun har været reguleret i 1976 og 1979.

Lad os da lave et eksperiment og sige: nu regulerer vi fripladsgrænser – det har været tiltrængt meget længe – og så ser vi, om socialministerens hypotese slår til, nemlig at grunden til, at kommunerne har ydet tilskud til nedsættelse af forældrebetalingen, var, at fripladsgrænserne ikke var blevet reguleret. Hvis den sammenhæng er der i virkeligheden, så lad den være der og lad være med at forudsætte, at der ikke bliver nogen regulering af fripladsgrænserne, hvis ikke vi samtidig får ramt nogle andre grupper.

Over for den evindelige snak om landets almindelige økonomiske situation og om, at vi må spare osv., vil jeg sige, at den besparelse på, så vidt jeg husker, omkring 1 mia kr., muligvis lidt mindre, af de samlede besparelser på det sociale område på 3 mia kr. kan findes andre steder, men det vil man jo ikke.

Jeg synes, det var godt, vi fik noget at vide om fripladsgrænserne. Jeg synes godt nok, det var rystende, at hvis man har en skattepligtig indkomst på 100.000 kr. i Københavns kommune, kommer man for 1983 til at betale 134 kr. mere om måneden for en vuggestueplads, vel at mærke 134 kr. mere, end Københavns kommune allerede har bestemt, og det er jo også en stigning.

Socialministeren (Palle Simonsen):

Jeg må indrømme, jeg har svært ved at forstå, hvorfor fru Inge Fischer Møller bliver så ophidset og siger, at der bliver ikke svaret på et eneste spørgsmål. Det er jo ikke normalt, at alle de spørgsmål, der skal stilles i

udvalget, skal besvares her under førstebehandling. Når jeg ser på den liste, som jeg har udarbejdet, mens fru Inge Fischer Møller holdt sit første indlæg, mener jeg faktisk, at jeg har svaret på de fleste både om baggrunden for besparelser på kontanthjælpsområdet og om forsøgsordningerne og også på spørgsmålet om den enlige mor med dagpengeindkomsten og de to børn, som fru Inge Fischer Møller talte om.

Hvad jeg ikke svarede på – det kan jeg godt se – var spørgsmålet om, hvorfor vi ønsker at indføre en grænse på 9 måneder for forbigående hjælp.

Jeg vil sige hertil, at da bistandsloven blev vedtaget i folketinget, var det en af forudsætningerne, at forbigående hjælp skulle tildeles i en kortere periode. Det har ændret sig, og det tror jeg også fru Inge Fischer Møller vil give mig ret i; det er i mange tilfælde blevet til meget lange perioder.

Jeg vil tillade mig – og jeg ved godt, at mange ikke vil være enige med mig heri – at påstå, at de fleste af disse ting i virkeligheden er opstramninger, så vi kommer i overensstemmelse med de intentioner, der lå bag bistandslovens gennemførelse i folketinget i 1973.

Jeg husker godt, hvordan det under den debat, vi havde i folketinget på det tidspunkt, da bistandsloven blev vedtaget, blev sagt, også fra socialdemokratiets side, at det var klart, at der var grænser for, hvor stærkt udviklingen udgiftsmæssigt på disse områder kunne gå. Det blev dengang fastslået, at det i første række var en omlægning og forenkling af en række sociale love. Det var ikke – og det blev meget tydeligt erklæret – for at forbedre ydelserne, men det var for at skabe forenkling og et bedre system for borgerne. Men det har udviklet sig udgiftsmæssigt. Det tror jeg vi alle sammen må være enige om. Denne regel om forbigående hjælp er for mig at se en opstramning, som er blevet nødvendig, fordi det har udviklet sig anderledes, end man forestillede sig, da bistandsloven blev vedtaget.

Jeg vil godt sige til fru Inge Fischer Møller, at der ligger ikke nogen som helst form for mistillid til kommunerne i forbindelse med vort forslag om at reducere det, man betaler i kommunerne til nedsættelse af taksterne, men jeg går ud fra, at fru Inge Fischer Møller vil være enig med mig i, at det var nu